

בזק עץ כלידה. יחיאל דרש גט. ברכה הסכימה, אך דרשה מזונות לשלוש הבנות. יחיאל סירב, הווג המשיך לחיות יחידי. לעיתים היה יחיאל נעלם מן הבית. ברכה לא ידעה לאן ולא ידעה מנוח. עד שיום אחד גילתה כי בעלה נמצא בשדה יחד עם שרה. מיד גוייסו קרובי המשפחה, היכו את יחיאל שנתפש בקלקלתו, בעוד שרה טוענת כי ג' אנסה, מיהרה להגיש תביעה נגדו.

ברכה המרומה והמרוגזת דרשה דמי מזון נות מבעלה. הרבנות חיבה אותו לשלם, או לם מאום לא השתנה — ברכה עבדה ויחיאל שמר, כרובו, על הבית.

באחד הלילות חזרה ברכה מעבודתה. אותו לילה היו יחיאל כווג יונים. לפנות בוקר קמה ברכה, שלחה את שתי בנותיה הג' דולות לסבתא, הוציאה מתחת למטה בול עץ והניפה אותו על ראש בעלה. יחיאל איבד את הכרתו והעלה נחרות כנחנק.

טען בבית-המשפט יחיאל, החבוש עתה ב' מאסר * על אי תשלום מזונות לבנותיו: "אותו לילה היינו יחידי ואהבנו. וכשישנתי היא עשתה מה שעשתה. היא הכינה גסיון רצח זה כבר מזמן, ורק שיחקה בתור אודה בת".

רווחי יצאנית. לברכה היתה סברה א' חרת לגמרי, אותה סיפיה בשבוע שעבר ל' שופטת-השלום הראשית בחיפה, מרים שטרק מן, חמורת-המבט: "חורתי הביתה וכשהיית עם יחיאל, הציע לי כי אהפוך ליצאנית — הוא יביא אלי בחורים ואיש לא ידע על כך וכך נחיה ברוחה מן הכסף שארויח. ס' רבתי. רחתי מתוך כעס אך שתקתי. יחיאל נרדם ואני התהפכתי על יצועי. לא ידעתי מנוחה לנפשי עד שגיליתי את בול-העץ מ' תחת למטה. היה ברור לי כי יחיאל רצה לר' צוח אותי. הקדמתי אותו. לא יכולתי לסבול יותר".

נאשם זמיר דק לטיפה

פצעי אהבה

"שלמתי חוב לשלום אטיאס ולימימה שלום. חתמתי את פניהם בסכין, בוא לראות את הסכין!" צעק בהתרגשות גדליה וזהר (33) לסמל המשטרה לזרוע, שעה שבא להסגיר עצמו לאחר המעשה. לזרוע ידע עם מי יש לו עסק, גילוה אליו והרים סכין סנדלרים מגואלת בדם שהתגוללה באחת מחצרות ה' עיר התחתית בחיפה.

"שיזכרו אותי!" טען גדליה בבית-המשפט: "הלכתי לנגב לעבוי, רציתי לג'

* לפי החוק ניתן לשלוח כל בעל למאסר 21 יום על סירוב לשלם מזונות, לאחר שנח' חייב לכך על ידי בית-משפט או בית דין רב' נ'.

דרכי חיים לא תמרוט זקן רעך

לדו תל-אביב של שנות הארבעים זוכ' רים את דוד זמיר (49) כאיש שהיה מגשים את כל חלומותיהם. בצלמנייתו הקטנה שב' רחוב נחלת-בנימין ועל רקע תפאורותיה, היה הופך זאטוטים לצ'רקסים גברתיים רכז' בים על סוסים אבירים. את פרחי העיר היה מנציח שעה שהם צוללים במטוסי-קרב בתלבושות צנועות של קאבוריים עמוסי יורקי אש ועופרת. אחרים היו מסתפקים באקדוחים, שייכים ערביים מגדולי שפם ורבי' חובלים.

טיפה בחמש לירות. הלל מכאלוף לא הצטלם מעולם כאיש או כקאבורי. הוא הסתפק בתפקיד צנוע הרבה יותר: פקח מטעם מחלקת שמירת-שבת של הרבנות. מדי שבת היה רואה כחובתו להתייצב לפני המסעדה הקטנה שפתח דוד זמיר ברחוב הכרמל, ולהזהיר את העוברים-ושבים לכל יקנו בשבת בחנותו של הכופר. מי שעבר בכל זאת את מפתח המסעדה היה זוכה בצאתו במטר גאצות וחרמות מפי הפקח שחור-הזקן.

השבוע שימש הזקן השחור נושא לדיון פלילי שנערך לפני שופט השלום התל-אביבי ישראל אוסטרר. על ספסל הנאשמים ישב דוד זמיר שהואשם בכך כי משך בזקנו של הלל מכאלוף שלא בהסכמתו.

"כבוד השופט", התוודה זמיר, "לא משכ' תי בזקן, רק ליטפתי אותו ואמרתי: רבי יהודי, תן לי לחיות!"

"זקנו של אדם אינו הפקר, אפילו ביום שבת", קבע השופט, "ואין לזר רשות ל' נגוע בו וללספו", וקנס את זמיר בחמש לירות — דמי ליטוף זקן.

פשעים דרך גבר באשה

החלבן הקיש על דלת בית קטן בשיכון החימינים שבקרית בנימין, הסמוכה לחיפה. ברכה חבורה (27) פתחה בבהילות את ה' דלת, הכניסה את החלבן והתחננה בפניו: "הוציא אותי מהבית, מראהו מפחיד את לי' ד'!"

החלבן מיהר להסתלק כלעומת שבא, סירב למלא את בקשת ברכה שתומת-העורר להוציא את בעלה יחיאל, ששכב אותה שעה נטול-הכרה במיטתו. ברכה הלכה לרב המקומי, שהזעיק משטרה. עוד באותו בוקר נאסרה ברכה חבורה באשמת נסיון לרצח בעלה.

שדוש הפזרות. סיפיה ברכה הנמוכה ו' מלאת-החזה, בהתרגשות רבה: "התחתנו במ' זל טוב בעדן לפני כשמונה שנים. לאחר שנה נולדה הבת הראשונה, ואז, כשאר יהודי תי' מן, עלינו לארץ, קיבלנו שיכון בקרית-בנימין, ובעלי סודר בעבודה בבית-חרושת אתא. וזה היה הסוף". יחיאל (30) הכיר את צביה, נע' רה תימניה צעירה שעבדה יחד איתו. הוא אהב אותה, ואת אשתו שכח.

יחיאל גרם לברכה לשלש הפלות. "הוא ר' צה להפטר ממני והילדים שגולדו לנו הפ' ריעו לו. פעם כשהיינו בחתונת אחותה של צביה, נעלם יחיאל יחד עם צביה באמצע ה' חתונה. חפשתי אותו, ואמה של צביה איימה עלי: "לא תצליחי להפריד בין השניים..."

דמות מאחורי הגב. יחיאל פוטר מ' אתא כחשוד בגניבה. אחרי הפצרות רבות הועסקה ברכה במקומו. על יחיאל הוטל לש' מור על הבית, לפקח על שלש בנותיו (7, 6, 2).

באחד הלילות, כשחזרה ברכה הביתה או' רי משמרת הלילה, דפקה על הדלת. לפתע נשמע קולו של יחיאל: "לכי, אינני רוצה לך!" ברכה בכחה, התחננה עד שניאות בע' בה ופתח את הדלת, חיבק אותה בלהט, בעוד מאחורי גבם חומקת ומתגנבת דמות שכנתם שרה.

"שוב בגד בי", נאנחה ברכה, "במקום ל' השגיה על הבית והילדים, נואף עם נשים א' חרות!" היא רצה לרב, סיפיה לו את צרור תיה. הרב קרא ליחיאל. תחילה הכחיש יחי' או הכל, אך משנתבקש להישבע על כך כשר' דל על התפילין — נשבר, הודה בכל והבטיח לרב לחזור מסורו. בחזרוו הביתה היכה את אשתו מכות נאמנות, הבטיח לחזור על המ' כות באם שוב תגרם לו צרות.

רצינות הומור ופסיכולוגיה

בערכם ברוח ליד צעירה בת 20, רציי נית, חובבת מוסיקה קלאסית, ספרות, תיאטר' רון ואפילו בלויים כטיוילים וסרטים ונוסף על הכל מתענינת בפסיכולוגיה וידעתם כי (941/767) היא. המחפשת התכתבות עם צ' עיר בן 23—26 המתמצא בספרות קלאסית, רציי' ני, מחונן יחד עם זאת בחוש הומור ובעל הופעה נאה, כמוכן.

את זאת נקבע ביננו

(941/768) שאינם אלא שני הכרים חיי' לים נכרלים אצלי מכל השאר כזה שאינם מצועים, "נושאים כלליים", או "כל מיני נושאים" להתכתבות, כי אם אומרים בפשטות שפרטים אלה ייקבעו בינם לבין שתי ה' כנות התל-אביביות שהיענינה למודעה זו.

עבר, הווה, עתיד

(941/769) הוא בעל עבר של תנועת-נר' ער ובית-ספר תיכון, הווה של צבא ועתיד של לימודי כלכלה באוניברסיטה. הוא מסכים עם הדיעה שהאדם הוא יצור חברתי מטבעו, בן 17 וחצי, רוצה להתכתב ולהתוודע אל נערונת המורה בת 17—16.

רשות הריבור ל- (941/770)

(941/770) סבור, משום מה, שבי תלוי מספר התשובות שאדם הפונה אל מדורי יוכל לקבל. אני בהחלט מוחה על כך, וכראיה, א' ברא את מכתבו כלשונו ואוכיח לו שדי בקסמו האישי והמכתבי של הכותב. בן 22, סטודנט (חצי עורדיין), ירושלי' מי, שאינו כלי-יופי, אך שבין כל התכו' רב שבקדקדו הסתגן גם מעט מוח, רוצה ל' להתכתב עם נערה בת 20—17 שחיצוניותה לא משנה לו דבר, ערתה, "תבונה", משפחתה — כני' — היא רק לא צריכה להיות נאות' נית, סנובית, מחפשת בעל דהוף, או ציירת' שהרצה להפוך אותו לאשר איננו'.

על כל הפונים אזי בכל ענין שהוא, לצרף חמש מאות סרופח בבולים.

צעיר בשם יהושע קלדאווה, מרחוב באול 39, תל-אביב, שואף להקים חברת צעירים וצעירות משכילים, אוהבי מוסר קה קלאסית, אופירה, טיולים ותיאטרון. כל אלה המעוניינים בכך, כלומר, נערים עד גיל 21 ונערות מגיל 17 ומעלה — לפנות במישרין אליו, לפי הכתובת ש' ציינתי לעיל.

השכלה ריקודית

שתי תלמידות בנות 18 (941/764) שאינו בורות כשטחים כאמנות, ספרות, מוסיקה, צ' יור וריקודים, כולל סלוגי (בוה האחרות, למ' של, איני מטיף שמען של ספק) רוצות ל' התכתב עם שני נערים החובבים את אותם הדברים. הונם בעלי קומה נבוהה ואינם מתנני' רים לצרף את תמונותיהם כבר במכתב ה' ראשון.

לא יפהפיה, לא מוסיקה

אין הנערה, איתה רוצה (941/765) להתכתב — חייבת להיות יפהפיה. מספיק שתהיה כלתי' סלוגית בת 18.5—15 ויודעת לעניין במכתי' בים. (941/765) הוא תלמיד שמניית בן 17 המוכן להרבי במכתבים על הכל, מלכר נוש' אים מוסיקליים.

סימני היכר מפורטים

בלונדי, נוכה 173 ס"מ, אוהב מאד טיור לים ו... (???) הם סימני ההיכר של (941/766) בן ה-23. יתר הפרטים הוא מוכן למסור ככתב לנערה שתסתקן לכתוב אליו.

רק עכשיו הופיע בחבורות

הרומן המרתק ביותר

הצאר החוטא

הצאר החוטא רומן מרי היסיה בזר הצאר

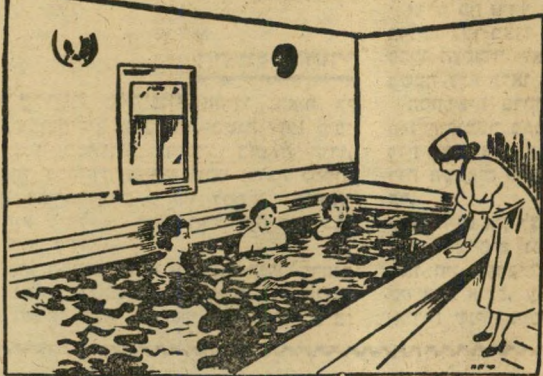
דרשו את החוברת הראשונה בכל קיוסק ח.נ.ם.

והוברת מס' 2 — 100 פרוטה.

ה' ש לך כאבי'ם...

בגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות מי-מרפא

חבישת בוץ כמו בקרלסבד וישי או טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / חדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהבי' ליטציה. המוסד היחידי מסוג זה בארץ. מחלקה לסובלי רוימטיזם המוסד פתוח עד 9 בערב